

د حضرت صفنياھ نبی کتاب

- ماخذ انبیاء

پېژندگلو

د حضرت صفنياھ په کتاب کښې لیکلے شوی دی چې د مالک خُدائی ورخ راروانه ده او دا ځکه چې کله خبره د ګناه راشی نو بیا د مالک خُدائی د صبر یو حد دی. د مالک خُدائی ورخ راروانه ده او په هغه وخت کښې به حساب کتاب کیږي. نه صرف د یهوداه سره بلکې ټولو بُت پرستو قومونو له به هم خُدائی پاک سزا ورکوي. د حضرت یوسیاھ بادشاہ د بادشاھی په دوران کښې حضرت صفنياھ پېشگوئې وکړه او په یهوداه کښې یې یو لوئ بدلون راوستو د دې نه مخکښې د منسی بادشاہ په اوېد دور کښې لویه تباھي شوې وه. حضرت صفنياھ د لوټ مار او بدی په حقله د خُدائی پاک د عدالت اعلان وکړو او د هغه منصوبې اعلان یې هم وکړو چې خُدائی پاک به یهوداه بحال کړي. هغه د مالک خُدائی د ورخ کومه چې راتلونکې ده په حقله خبرې وکړې، یعنې هغه وخت کله چې به ګناه ته سزا ورکړئ شی، او انصاف به فاتح شی او وفاداران چې کوم باقی پاتې وي هغه به بچ کړئ شی. دا جمله د مالک خُدائی ورخ مونږ بیا بیا په کتاب مقدس کښې وینو چې په کښې د خُدائی پاک تاریخي راتلونکو فېصلو ته او د روز محشر عدالت ته اشاره کوي. د حفظ

کولو دپاره صفنياه ۱۷:۳ آيت "خُدائِ پاک ستاسو مل دئے،
هغه طاقتور دئے او تاسو به بچ کړي."

۱ د مالِک خُدائِ کلام په صفنياه نازل شو. صفنياه د
کوشی زوئ او کوشی د جدلیاه زوئ، او جدلیاه د امریاه
زوئ، او امریاه د حزقياہ زوئ وو، دا کلام په هغه وخت
نازل شو کله چې یوسیاہ د امون زوئ د یهوداہ بادشاہ وو.

د راتلونکې تباھی خبردارې

۲ "زَهْ بَهْ دَ زَمَكِيْ دَ مَخْ نَهْ هَرْ يَوْ خَيْزْ خَتَمْ كَرْمْ،" مَالِك
خُدائِ فرمائی. ۳ "زَهْ بَهْ بَنَى آدَمْ اوْ ڪَنَافَرْ دَوَارَهْ خَتَمْ كَرْمْ،
زَهْ بَهْ دَ هَوَا مَارَغَانْ اوْ دَ سَمَنَدَرْ كَبَانْ خَتَمْ كَرْمْ. دَ بَدَعَمَلُو د
ڪَانُو بُتَانْ بَهْ تَبَاهْ كَرْمْ اوْ أَنْسَانْ بَهْ دَ زَمَكِيْ دَ مَخْ نَهْ خَتَمْ
كَرْمْ،" مَالِك خُدائِ فرمائی. ۴ "زَهْ بَهْ خَيْلَ لَاسْ دَ یَهُودَاه
اوْ دَ هَغَوَيْ تَوَلُو خَلَافْ وَرَأَوْبَدْ كَرْمْ خَوْكْ چَيْ پَهْ يَرُو شَلَمْ
كَبَنِي اوْ سَيَّدِي. زَهْ بَهْ دَ دَيْ ڪَهْ نَهْ دَ بَعْلَ دَ عَبَادَتْ يَادُونَهْ، د
بُتْ پَرَسَتَانُو نَوْمَونَهْ اوْ بُتْ پَرَسَتَهِ إِمامَانْ خَتَمْ كَرْمْ، ۵ هَغَه
خَوْكْ چَيْ پَهْ چَتَنُو دَ نَمَرْ، سَبُورَمَيْ اوْ سَتُورَوْ عَبَادَتْ كَوَى
اوْ هَغَوَيْ تَهْ سَجَدَيْ كَوَى، اوْ پَهْ يَوْ وَختْ كَبَنِي مَالِك خُدائِ
تَهْ سَجَدَيْ كَوَى اوْ دَ هَغَهْ پَهْ نَوْمَ قَسَمْ خَوْرَى اوْ هَمْ پَهْ هَغَه
وَختْ كَبَنِي دَ مَوْلَكْ بُتْ پَهْ نَوْمَ قَسَمْ خَوْرَى. ۶ اوْ دَ هَمْ
هَغَهْ خَلَقْ دَيْ چَيْ ما تَهْ شَا كَرِيْ دَه اوْ زَمَانَ لَقَوْنَ نَهْ كَوَى
اوْ نَهْ زَمَانَ لَارَبِسَوْدَنَهْ غَواَرَى. ۷ دَ مَالِك خُدائِ پَهْ وَرَانِدَيْ
خَامُوشَه اوْ سَهْ، ۸ چَكَه چَيْ دَ مَالِك خُدائِ دَ قَيَامَتْ وَرَعْ نَزَدَيْ
دَه. مَالِك خُدائِ يَوَهْ قَرِيَانَيْ تَيَارَهْ كَرِيْ دَه، هَغَهْ هَغَهْ خَوْكْ

مقدس کړی دی چې هغه راغوبتی دی. ⑧ د مالک خُدای د قربانی په ورخ به زه شهزادگانو او د بادشاه زامنو له سزا ورکرم او هر هغه چا له چې د غېر قومونو جامې اچوی. ⑨ په هغه ورخ به زه هفوئ ټولو له سزا ورکرم څوک چې د بُت د عزت دپاره په درشل وردانګي، د خپلو مالکانو کورونه د ظلم او تکي نه ډکوي. ⑩ په هغه ورخ، ”مالک خُدای فرمائي، ”يوه چفه به د کب دروازې نه اوچته شي، د بنار د نوي حصې نه به ماتم، او د غوندو نه به د ماتېدو آوازونه راځي. ⑪ د غم فرياد وکړي، تاسو ټول چې په نوي بنار کښې اوسيږدي، ستاسو ټول سوداګر به جارو شي، هغه ټول چې د سپينو زرو روزگار کوي هغه به تباہ شي. ⑫ زه به پيوه په لاس گوټ په گوټ په یروشلم کښې وکړم. زه به هغه خلقو له سزا ورکرم چې په خپل ڇان مطمئن دی، هغه څوک چې دا سوچ کوي چې مالک خُدای به مونږ سره نه بنسه کوي او نه بد. ⑬ د هفوئ مال دولت به لوټ شي او د هفوئ کورونه به وران شي. هفوئ به کورونه جوروی خو په کښې به نه اوسيږدي، هفوئ به د انګورو باجونه وکړي خو مسے به ترې ونه څښي. ⑭ د مالک خُدای دقيامت لويه ورخ رانزدي ده، پېړه نزدي ده او زر راتلونکي ده. غور شئ، د مالک خُدای د ورخ ژړا به سخته وي، په هغه ورخ به بنسه تکړه فوجيان هم چفي وهی. ⑮ هغه به د غضب ورخ وي، د غم او مصيبيت ورخ به وي، د تباہي او بریادي ورخ به وي، د تورې تيارې او خړې ورخ به وي او د تکې تورې وريکې ورخ به وي. ⑯ د بيګل غبولو او د جنګي نعرو ورخ چې د مضبوطو بشارونو خلاف او د لورو برجونو خلاف به وي. ⑰ زه به په خلقو داسي مصيبيتونه راولم چې هفوئ به د

ړندو په شان ګرځی. څکه چې هغوي زما خلاف ګناه کړي ده. د هغوي وينه به د خاورو په شان تويه شي او د هغوي لاشونه به سخا شي. د مالک خُدای د غضب په ورخ به نه د هغوي سپین زر او نه به د هغوي سره زر هغوي ته خلاصون ورکولیه شي. د هغه د غېرت په اور به ټوله دُنيا وسوزېږي څکه چې هغه به ناګهانه د هغوي تولو خاتمه راولی څوک چې د زمکې په مخ باندې او سېږي.“

توبه ويستل

۲ اے بېشرمه قومه، یو ځائی راغونډ شئ، یو ځائی شئ، د دې نه مخکښې چې مقرر وخت راشی او هغه ورخ مو لکه د بوسو په شان ورک کړي، د دې نه مخکښې چې د مالک خُدای سخت قهر په تاسو نازل شي، د دې نه مخکښې چې د مالک خُدای د غضب ورخ په تاسو راشي. مالک خُدای ولتؤئ، اے د زمکې تولو عاجزانو خلقو، تاسو چې څوک د هغه په احکامو عمل کوي، صداقت ولتؤئ، عاجزی ولتؤئ. شاید چې تاسو د مالک خُدای د قهر په ورخ پت کړئ شي.

د بنی اسرائیلوا د دشمنانو خلاف قضاؤت

غزه به پرېښودلیه شي او اسقلون به شار او ويچار پاتې شي. په نيمه ورخ کښې به اشدود خالي شي او عقرتون به د بېخ نه ويستله شي. په تاسو دې افسوس وی څوک چې د سمندر په غار او سېږي، اے د چریتیانو خلقو، د مالک

خُدائی کلام ستاسو خلاف دیه، امې کنعانه، د فلستیانو

زمکي. زه به تا تباہ کرم، او هيڅوک به باقى پاتې نه شی. ⑥

د سمندر غاره به د شپونکو د څرن ځائی او د ګډو شپول

وي. ⑦ دا به د یهوداه د پاتې شوی قوم په قبضه کښې وي،

هلته به هفوئ ته د څرن ځائی ملاو شی. په مابسام کښې به

هفوئ د اسقلون په کورونو کښې څملی. مالک خُدائی د

هفوئ خُدائی پاک به د هفوئ غمخور وي، هغه به هفوئ بیا د

غلامی نه واپس راولی. ⑧ ”ما د موآب بې عزتی او د

عمونیانو پیغورونه واورېدل، چا چې زما د خلقو بې عزتی

وکړي او د هفوئ د مُلک خلاف ېې دهمکیانې ورکړي. ⑨

نو په دې وجه، زه ربُ الافواج د بنی اسرائیلو خُدائی پاک، زه

په خپل ذات قسم خورم، یقیناً موآب به لکه د سدوم په شان،

او عمونیان به لکه د عموره په شان شی. دا ځائی به د دریو

او د مالګې په کندو بدل شی، او د همېشہ دپاره به شار ويچار

شي. زما په خلقو کښې ژوندي پاتې به هفوئ لوټ کړي، زما

د قوم ژوندي پاتې به د هفوئ مُلک قبضه کړي.“ ⑩ دا هغه

څه دی چې دوئ ته به د خپل غرور په بدله کښې او د مالک

خُدائی ربُ الافواج د قوم د بې عزتی او خندا په وجه ملاو شی.

⑪ مالک خُدائی به هفوئ ویروی کله چې هغه د تولې دُنيا

خُدایان کمزوری کړي. د دُنيا ټول قومونه به د هغه عبادت

وکړي، او هر یو به ېې په خپل مُلک کښې کوي. ⑫ ”اے د

ایتهوپیا خلقو، تاسو به هم زما په تُوره ووژلے شئ.“ ⑬

هغه به خپل لاس اوږد کړي د شمال خلاف او اسور به تباہ

کړي، نینوه به شار او ويچار کړي او لکه د صحراء په شان به

ې اوچ کړي. ⑭ خاروی او رمې او هر قسمه مخلوق به

هلته آرام کوي. گونګي به د دې د ستنو په سر کښې جالي

جورې کړی. د دوئ چې به د کړکو نه دنه رائۍ، ملبه به د دې په نُرشلونو کښې وی، خلق به د دې دیار تیرونه وزغلوي.
دا هم هغه لاپرواہ بشار دی چې په حفاظت کښې پروت
وو. هغې خپل ځان سره ووئيل، ”زه د تولو نه غټې، او زما
نه علاوه بل نشته“. هغې نه خه کنډر جور شو او د ځنګلی
څناورو جاله شوه. هر هغه څوک چې په هغې تېربېږي نو
ورپورې به مسخرې کوي او د یږې نه به توېږي ویاسې.

د یروشلم مستقبل

۳ افسوس د ظالمانو په بشار چې سرکشه او ناپاکه
دی. هغه د هیچا تابعداری نه کوي، هغه تربیت نه
قبلوي. هغه په مالک خُدائی یقین نه کوي، هغه خپل خُدائی
پاک ته نزدي نه رائۍ. د دې آفسران غرمبډونکي زمرى
دې، د دې حکمرانان د مابسام ليوانو په شان دې، څوک چې
تر سحر پوري خپل ټول بشکار خورې. د دې پېغمبران
کبرژن دې، هفوئ غداران دې، د هغې امامان د مقدسو
څایونو بې حرمتی کوي او د شریعت نافرمانی کوي.
مالک خُدائی په هغه بشار کښې دی هغه صادق دی، هغه
هیڅ بې انصافی نه کوي. هغه هر سحر انصاف کوي او هره
ورع خپل انصاف قائم ساتې. خو بد عمله خلق هیڅ په شرم نه
پوهیږي. ۴ ”ما قومونه ختم کړل، د هفوئ قلعه ګانې مې
تباه کړې، ما د هفوئ کوڅې ويچارې کړې، په هغې کښې
څوک تګ راتګ نه کوي. د هفوئ بشارونه خالی شوی دې،
هیڅ څوک به په کښې پاتې نه شې، یو هم نه. ۵ ما بشار ته
ووئيل، یقیناً به ته زما نه وویرپورې او زما تربیت به قبول

کړې. بیا به د هغه د او سپدو ځائی تباہ نه شی، لکه څنګه چې زما د هغه خلاف منصوبه وه. خو د هفوئ اوس هم دا شوق دیه چې هغه ټولې بدعملی چې کومې پې مخکښې کولې وکړي. ^۸ مالک خُدای فرمائی چې، ”په دې وجه ما ته انتظار وکړئ، په کومه ورځ چې زه به بشکار ونيسم. ما فېصله کړې ده چې قومونه راغوند کرم، بادشاهی رايوخائی کرم، او خپل قهر او سخته غصه پرې نازله کرم. زما د غبرتی قهر په اور به ټوله دُنيا وسوزی. ^۹ بیا به زه د خلقو خبرې پاکې کرم، چې هفوئ ټول د مالک خُدای نوم واخلي او او بره په او بره د هغه خِدمت وکړي. ^{۱۰} د ایتهو پیا د سیندونو بل طرف نه به زما عبادت کوونکی، زما خواره واره خلق، ما له نذراني را اوږي. ^{۱۱} په هغه ورځ به تاسو د هغه ټولو خراب کارونو په وجه چې تاسو ما سره کړي دی ونه شرمېږي، ځکه چې زه به د دې بنار نه هغه خلق لري کرم چې په خپل غرور خوشحالی کوي. ته به بیا کله زما په مقدس غر غرور ونه کړې. ^{۱۲} خو زه به په تا کښې خاکساره او عاجز خویه خلق پرې بددم، خوک چې د مالک خُدای په نوم یقین کوي. ^{۱۳} د بنی إسرائیللو ژوندی پاتې خلق به غلط کار نه کوي، هفوئ به دروغ نه وائی، او نه به د هفوئ په ژیه دوکه وي. هفوئ به خوری څښی او آرام به کوي او هیڅ خوک به هفوئ نه یروی.“

د خوشحالی سندره

^{۱۴} سندري وواي، اىے د صيون لوري، په زوره چې ووهه، اىے بنی إسرائیله. خوشحاله شه او په خپل پوره زړه سره

خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. ۱۵ مالک خُدای

ستاسو سزا ختمه کېږي ده، هغه ستاسو دشمنان واپس کړل.
مالک خُدای، د اسرائیل بادشاه، ستاسو مل دی، تاسو به بیا
هیڅکله د خه نقصان نه نه یړېږدئ. ۱۶ په هغه ورخ به هفوئ
یروشلم ته ووائی چې، ”یړېږدہ مه، اے صیونه، پری نه بردئ
چې ستا لاسونه کمزوری پاتې شی. ۱۷ مالک خُدای ستاسو
خُدای پاک ستاسو مل دی، هغه طاقتور دی او تاسو به بچ
کړی. هغه به تاسو نه پېر خوشحاله وي، هغه به تا په خپلې
مینې خاموش کړی، هغه به په تا په سندرو سره خوشحالی
وکړی. ۱۸ زه به هفوئ ستاسو نه لري کرم څوک چې د
مقرر شوی اخترونو په وجه غمژن ټولو نو دا به نور ستاسو
دپاره د شرم سبب نه وي. ۱۹ په هغه وخت به زه معامله
وکرم هفوئ ټولو سره چې په تا یې ظلم زیاتې کړئ دی،
زه به ګوډیان بچ کرم او هفوئ به راغونډ کرم چې څوک
خواره واره شوی دي. زه به هفوئ له عزت او جلال ورکرم،
په هر مُلک کښې چرته چې دوئ رسوا شوی ټولو. ۲۰ په هغه
وخت به زه تاسو راغونډ کرم، په هغه وخت به زه تاسو خپلو
کورونو ته راولم. زه به تاسو ته د دُنيا په ټولو خلقو کښې
عزت او جلال درکرم، زه به تاسو ستاسو د خپلو سترګو د
وړاندې بیا آباد کرم،“ مالک خُدای فرمائی.